

NE ŞERİAT NE DARBE, YAŞASIN EŞİTLİK, ÖZGÜRLÜK VE GERÇEK DEMOKRASİ

Türkiye, uzun yıllardır görmediği bir siyasal hareketliliğin içine girmiştir. Bir yandan Cumhurbaşkanlığı seçimleri, bir yandan genel seçimler, bir yandan muhtıra, Cumhuriyet mitingleri, diğer yanda karanlık terör eylemleri.

Bilindiği üzere son gelişmeleri tetikleyen olgu, AKP'nin sırtını ABD'ye, AB'ye ve tekelci sermayeye yaslayarak Cumhurbaşkanlığı seçimini Tayyip Erdoğan'ın iki dudacağı arasına kilitlemesidir. % 25'lik oy tabanıyla, tek parti cenderesinde bir rejimi inşa etme atağının altında aslında yaklaşık 5 yıldır iktidardaki pusulasını IMF, Dünya Bankası, TÜSİAD vb. güçlere göre ayarlama kolaylığı ve ülkedeki etkili muhalefet boşluğunun getirdiği baş dönmesi yatmaktadır.

Diğer yandan AKP'ye karşı artan tepkinin içinde, önümüzdeki orta vadeli dönemi doğrudan etkileyecek önemli bir siyasal dalganın yükselişine tanıklık etmekteyiz. Yükselen ulusalcı/milliyetçi dalgaya yol açan nedenlerin en başında, Kürt sorunu, Kuzey Irak sorunu, tarihi Ermeni düşmanlığı, ABD'nin "ılımlı İslam modeli" arayışları, küreselleşme süreçlerinin yarattığı mikro milliyetçiliklerle birlikte geniş kitlelerin yaşam tarzlarına dönük tehdit hissiyatı bulunmakta ve bunlar karmaşık bir biçimde bir arada bulunmaktadır. Özellikle ekonomik yoksullaşmanın neden olduğu sosyal krizler ile özellikle "Büyük Ortadoğu Planıyla" başlayan süreçte ABD'nin Türkiye ile bağlantılı olarak devreye soktuğu "ılımlı İslam" projesi ve Güneydoğu'da yaşanan gelişmeler ülkede gerek "rejim değişimi" gerekse "bölünme" endişelerini had safhaya çıkartmıştır. Bu dalganın etkisiyle, "rejim krizi" olgusu bir süre daha Demokles'in kılıcı gibi tepemizde sallanmaya devam edecektir.

Artık Genelkurmay'ın 27 Nisan'da düğmeye bastığı bir süreç başlamıştır. Ancak darbe ve muhtıralar geleneği demokratik kültürü zayıflatmakta, toplumun karşılaştığı sorunları çözme yetisini kaybetmesine, anti-demokratik akımların, siyasal ve dinsel gericiliğin güç kazanmasına yol açmaktadır.

Demokrasiyi ve cumhuriyeti 'koruma ve kollamanın' öznesi halk olmalıdır, sivil politika olmalıdır. Türkiye kendi sorunlarını halkın aydınlanması ve katılımı ile aşmalıdır.

Ülkenin tüm sorunlarının çözüm sürecine girmesinin en temel yolu halkın kendi gerçek demokrasisini işletmesidir. Bunun için seçimlerin barajsız ve yasaksız olarak yapılması, siyasal ve demokratik örgütlenmeler üzerindeki tüm baskıların kaldırılması, demokratik bir Anayasanın hazırlanması ve bu süreçte demokratik kitle örgütlerinin, meslek odalarının ve halkın aktif katılım kanallarının oluşturulması gerekmektedir.

Genel Seçim sürecine girilen bugünlerde, bu acil taleplerin demokrasi ve emekten yana olan tüm kesimlerin ortak taleplerine dönüştürülmesi için çaba sarf edilmelidir.

Diğer yandan Taksim 1 Mayıs'ında, emek ve demokrasi düşmanlarının halkımıza olan tahammülsüzlüğü bir kez daha tescillenmiştir. AKP iktidarının Taksim 1 Mayıs'ını engellemek için tüm İstanbul'u milyonlarca insana açık cezaevi haline getirme girişimi ve İstanbul Şubemize yapılan çirkin saldırı ters tepmiştir. İstanbul'a ve Taksim'e sokulması engellenmeye çalışan binlerce emekçinin dik duruşu sonucu, 30 yıl sonra Taksim'in 1 Mayıs alanı olduğu gerçeği toplumsal belleğe yeniden kazanmıştır. Bunun yanı sıra, sahte demokrasi havarisi AKP'nin baskıcı yüzü yine açığa çıkmıştır.

Türkiye'de toplumun 'sözde değil, özde demokrasi' yaşaması bir ihtiyaç ve bir umuttur. Bu umudu yeşertecek güçler ise "ne darbe ne de şeriat" özlemi içinde olanlar olacaktır. Bu umudu; "başka bir dünya ve Türkiye" şiarıyla yola çıkan, çözümünü "eşitlikçi, özgürlükçü bir Türkiye'nin inşasında gören ve bunun için mücadele edenler yeşertebileceklerdir.

**TMMOB Makina Mühendisleri Odası
Yönetim Kurulu**